

3de zondag door het jaar C

Neh 8,1-4a.5-6.8-10. Lc 1,1-4; 4,14-21

Vandaag krijgen we een inkijkje in de lezingen hoe men vormgaf aan de woorddienst.

In de eerste lezing zoemen we in op het Jerusalem na de grote Babylonische ballingschap. Men vond Jerusalem verwoest terug en men begon vol goede moed aan de wederopbouw. In de tempelruïnes vond men oude boekrollen. Teksten met de Wet van Mozes die verloren gewaand waren.

Er werd voorgelezen en uitgelegd en het had een grote impact, men was tot tranen bewogen. Omdat men besepte hoe het zo verkeerd was kunnen gaan en wat men nodig had voor een nieuwe start. 'Wees niet bedroefd. Ga lekker eten en drink zoete wijn en deel met wie niets heeft. Want deze dag is aan de Heer gewijd. De vreugde die de Heer schenkt geeft je kracht.'

In het horen en leven van de woorden van leven, van het Woord van God, hier en nu, in het omzien naar elkaar, het zorgen voor elkaar, wordt het beloofde land realiteit en dat is een grote goddelijke vreugde.

Met Johannes te zeggen, gaan we nog een stap verder. 'In het begin was het woord, het woord was bij God, het woord was God en het woord heeft onder ons gewoond, vol van goedheid en waarheid'.

Daar wil ook de evangelist Lucas het over hebben. Hij wil een ordelijk verslag schrijven over al wat er is gebeurd om te tonen hoe betrouwbaar de leer is waarin Teofilus is onderwezen. Teofilus betekent 'vriend van God'. In die betekenis mogen ook wij ons door Lucas aangesproken weten: 'vrienden van God'.

Vandaag vinden we Jezus in de synagoge van Nazareth. Jezus staat op om voor te lezen en hij krijgt de boekrol van de profeet Jesaja. Hij vindt de volgende tekst:

'De Geest des Heren is over mij gekomen, omdat Hij mij gezalft heeft. Hij heeft mij gezonden om aan de armen de Blijde Boodschap te brengen, aan gevangenen hun vrijlating bekend te maken en aan blinden dat ze zullen zien: om verdrukten te laten gaan in vrede, om een genadejaar af te kondigen van de Heer'.

Daarop gaat hij zitten. De spanning stijgt, wat zal Jezus nu zeggen, onze buurman. Kennen wij hem niet? Is hij niet de zoon van Jozef en Maria?

'Het Schriftwoord dat jullie net hoorden, is thans in vervulling gegaan!'

Het is zover: 'nu' gebeurt het. Het goddelijke nu. Even intens als bij de schepping: Hij sprak en het was. In de persoon van Jezus is dat woord gesproken en werkelijkheid geworden. En het is altijd 'nu', gisteren vandaag en morgen. Het is nogal wat als Jezus, de timmermanszoon dat over zichzelf claimt. In het vervolg van de lezing volgende week zullen we zien dat het niet door iedereen in dank wordt aangenomen.

Tegelijk zit zelfs daar hoop in, een uitnodiging om te groeien. Jezus is pas begonnen met zijn missie om dit "goddelijke nu-moment" gestalte te geven in alles wat hij zal zeggen en doen. Het woord is vlees geworden. En dit met alleen de overtuigingskracht van de zachte krachten van de Liefde. Ook dat heeft tijd nodig om te begrijpen.

Het 'nu' van de belofte staat tegenover het 'nu' van de mens in nood in al zijn facetten, voor wie dat lijden ondraaglijk lang duurt. Daartoe spreekt Lucas Teofilus aan, 'die vriend van God'. Hij spreekt ook ons aan als 'vrienden van God', om telkens weer dit 'nu-moment' aan te grijpen om in Zijn Naam redding en genezing te doen gebeuren voor onze naaste die in nood is, dichtbij en veraf. Net zo goed met de zachte krachten van de liefde. Want als Christen vormen we vandaag, hier en nu, samen het Lichaam van Christus en geven we zo handen en voeten aan Zijn Blijde Boodschap. In Zijn Naam kunnen we het ook waarmaken en zeggen: het woord dat je net gehoord hebt, is 'nu' in vervulling gegaan. Jezus wil ons daartoe zegenen.

Arnold Traen